

Список використаних джерел

1. Хареба В. В. Стан і стратегія розвитку галузі овочівництва в Україні. Сучасне овочівництво: освіта, наука та інновації: тези наук.-практ. конф. Київ, 2012. С. 32–34.
2. Лимар А. О., Лимар В. А., Коковіхін С. В. та ін. Агрокліматичні ресурси півдня України та раціональне їх використання. Херсон : ФОП Грінь Д. С., 2015. 246 с.
3. Сучасні технології в овочівництві / за ред. К. І. Яковенка. Харків: ІОБ УААН, 2001. 128 с.
4. Федорчук М. І., Свиридовський В. М. Вплив режимів зрошення та захисту рослин на продуктивність цибулі ріпчастої в умовах півдня України. Зрошуване землеробство: міжвід. темат. зб. наук. праць. Херсон: Грінь Д. С., 2016. Вип. 66. С. 85–88

Олександр БАРАНЧУК, здобувач 1 курсу ОС «Магістр» спеціальності 203 «Садівництво, плодоовочівництво та виноградарства»

Науковий керівник: **ОВЧАРУК Василь Іванович,**

доктор сільськогосподарських наук, професор

кафедри садівництва і виноградарства

Заклад вищої освіти «Подільський державний університет»,

БОТАНІКО-БІОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА ТА СОРТОВІ

ОСОБЛИВОСТІ СЛИВИ

Серед плодів кісточкових культур особливе місце в раціональному та дієтичному харчуванні займають сливи. Завдяки високим смаковим і технологічним властивостям їх можна споживати свіжими та у вигляді продуктів переробки впродовж року.

Слива домашня, або звичайна (*Prunus domestica* L.). Дерева заввишки 6 м, окремі досягають до 10-12 м з різними формами крони, може зустрічатися у

вигляді чагарників. В період плодоношення слива вступає на третій-четвертий рік. В урожайні роки дерева дають 80-100 кг плодів, плодоносять щорічно. Тривалість продуктивного віку – 20-25 років.

Відповідно до прийнятої класифікації, слива належить до роду слива (*Prunus* L.) підродини сливових (*Prunoideae* Foche) родини розанних (*Rosaceae*) порядку розоцвітих (*Rosales* dindl). Ареал сливи дуже великий, проте в Україні поширені лише алича, терен і тернослива. Цим видам, а також домашній, уссурійській, китайській, канадській та американській належить найбільша роль у промисловому виробництві та утворенні сортименту [1].

Основними вимогами до сортів сливи в сучасних умовах є стійкість до хвороб, високі товарні та смакові якості, стабільна врожайність, – чинники, що зумовлюють економічну доцільність виробництва сливи.

Сортимент цієї культури досить різноманітний, але більшу частину його складають великоплідні сорти. За даними перепису 2004 р., майже половина дерев у громадських садах усіх категорій господарств належить до трьох сортів – Угорка Італійська (11,4 %), Ганна Шпет (15,4) і Ренклюд Альтана (14,7 %). Відносно високу питому вагу (20,3 %) становить ряд дрібноплідних сортів і місцевих форм. Решта дерев припадає на Стенлей (6,9 %), Угорку Ажанську (4,4%), Ренклюд Карбишева (2,3%), Персикову (2,5%), Кірке (0,7%), Велику синю (2,3%), Оду (0,5%) і деякі інші.

Плоди характеризуються різноманітністю форм, розмірів, забарвлення, смакових якостей. За формою, розмірами та характером їх м'якоті сорти поділяються на ренклоди (плоди великі, округлої форми з соковитою ніжною м'якоттю), угорки (плоди видовженої форми, зі щільною м'якоттю), мірабелі (дрібні, округлої форми, переважно жовтого кольору). Кісточка у плодів більшості сортів добре відстає від м'якоті. Плоди угорок найчастіше використовують для сушіння, ренклюдів – для споживання у свіжому вигляді, мірабелей – як правило, для технічної переробки

Технологія вирощування сливи була типовою для південної частини Правобережного Лісостепу України. Всі обліки і спостереження проводили згідно загальноприйнятих методик [2].

Враховуючи тенденції до зменшення площ під насадженнями сливи, основним напрямом збільшення її валових зборів є добір високопродуктивних, адаптованих до умов вирощування в зоні Лісостепу сортів для використання їх у сучасних технологіях, що дасть можливість значно підвищити прибутковість садівничих господарств.

Список використаних джерел

1. Гриник, І.В., Кіщак, О.А., Кіщак, Ю.П., Фільов, В.В. Основні тенденції розвитку плодів сливи у світі та в Україні. Вісник аграрної науки. 2018. №5. С.68-72.
2. Ovcharuk, O. V., & Ovcharuk, V. I. (2019). Metody analizu v ahronomii ta ahroekolohii: navchalnyi posibnyk. Kam'ianets-Podilskyi: TNEU, PDATU, TsNTU [In Ukrainian].

Богдан БЕРЕЗА, студент 1 курсу ОС «Магістр»
спеціальності 201 «Агрономія»

Науковий керівник: **ТАРАСЮК Валерій Анатолійович**,

канд. с.г. наук, асистент кафедри землеробства

грунтознавства та захисту рослин

Заклад вищої освіти «Подільський державний університет»,

м. Кам'янець-Подільський

ПОКАЗНИКИ ПРОДУКТИВНОСТІ РОСЛИН РІПАКА ОЗИМОГО ЗАЛЕЖНО ВІД ЗАСТОСУВАННЯ КОМПЛЕКСНОГО ХЕЛАТНОГО ДОБРИВА КВАНТУМ СІЛВЕР

Ріпак озимий є провідною технічною культурою у світовому землеробстві. Він займає 3-тє місце серед олійних культур, його валове виробництво у світі складає 33-35 млн. тонн [1, с. 23].